

วุฒิพงษ์ บุญญานุสาสน์ 2552: การปรับปรุงระบบบริหารงานบำรุงทางแบบ Budgeting Module กรณีศึกษา: วิเคราะห์สายทางในพื้นที่ภาคกลาง ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (วิศวกรรมโยธา) สาขาวิศวกรรมโยธา ภาควิชาวิศวกรรมโยธา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์ชวเลข วณิชเวทิน, Ph.D. 132 หน้า

ทางหลวงเป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญในการคมนาคมและขนส่ง เพื่อการพัฒนาประเทศและความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เนื่องจากถนนทั่วประเทศมีอยู่จำนวนมาก รวมถึงงบประมาณที่ใช้ในการบำรุงทางที่ไม่เพียงพอ และไม่ทันต่อการเสื่อมสภาพของถนน ดังนั้นกรมทางหลวงจึงได้นำระบบบริหารงานบำรุงทางที่เป็นสากลมาใช้ โดยปรับให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในประเทศไทย เพื่อบริหารงบประมาณที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ปัจจุบันระบบการตรวจสอบและวิเคราะห์สภาพผิวทางได้ก้าวหน้าไปมาก จึงได้มีการปรับปรุงระบบบริหารงานบำรุงทางเพื่อรองรับเทคนิคและนวัตกรรมใหม่ ๆ ในระบบการตรวจสอบ วิเคราะห์สภาพทาง รวมถึงระบบฐานข้อมูล GIS เพื่อปรับให้การบริหารงานบำรุงทางมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อให้ผู้ใช้สามารถใช้งานได้สะดวก การศึกษานี้มุ่งเน้นการปรับปรุงระบบบริหารงานบำรุงทางเพื่อนำไปใช้ในพื้นที่ศึกษา คือ ทางหลวงในพื้นที่ภาคกลาง และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาในขั้นต่อไป

จากผลการศึกษาพบว่า งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอต่อความต้องการซ่อมบำรุงทางอย่างมากในทุก ๆ สำนักทางหลวง โดยคิดเป็นเพียง 26% ของค่าซ่อมบำรุงทางทั้งหมด ทำให้ต้องมีการจัดลำดับความสำคัญโดยพิจารณาจากผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์ ในที่นี้คือค่า B/C เพื่อจัดทำแผนงานบำรุงทางให้สอดคล้องกับงบประมาณที่ได้รับ